

Tlačová správa výstavy:

IMRE BUKTA – JA A DEDINA

Miesto: Galéria umenia Ernesta Zmetáka v Nových Zámkoch

Termín. 8. 9. 2016 – 15. 10. 2016

Samostatná výstava Imreho Buktu (1952) nadväzuje na dlhodobý program galérie, v ktorom pravidelne predstavuje tvorbu významných osobností maďarského umenia. Okrem klasikov ranej moderny, ide o ťažiskové postavy progresívnych tendencií druhej polovice 20. storočia a súčasnej scény. Patrí k nim aj Imre Bukta, ktorý často reprezentuje maďarské výtvarné umenie na medzinárodnej výtvarnej scéne, medzi inými aj na Bienále v Benátkach (1988, 1999). Je dobre známy aj na Slovensku. Jeho diela sa objavili na Bienále maľby v Košiciach v roku 1989. Ako performer vystúpil na festivaloch intermediálneho umenia v Nových Zámkoch v rokoch 1989 a 1992, organizovaných skupinou STUDIO ERTÉ. V roku 2013 sa zúčastnil trojvýstavy s názvom „Minútové romány“ spolu s Ľubomírom Ďurčekom a Jiřím Kovandom v Stredoslovenskej galérii v Banskej Bystrici – ktorá mapovala privátne formy akčného umenia počas totalitného režimu. Teraz sa prvýkrát naskytla možnosť vidieť väčší výber z výtvarnej tvorby umelca.

Výstava poukazuje na kľúčovú rolu rodnej dediny, ktorú od začiatku zohráva v jeho tvorbe. Dedinské prostredie ho zásadne formovalo, poskytlo mu prvotné impulzy, námety, materiály, ktoré sa stali charakteristickými prvkami jeho výtvarného nazerania. Spočiatku predstavovalo existenciálny priestor, ktorej prvky a scenérie si privlastnil na spôsob nájdenej reality, neskôr znamenalo tematickú bázu, kde si našiel svoje originálne motívy. Aktuálna výstava opisuje pomyslený oblúk medzi dvomi polohami: ranými akčnými dielami (1974 – 1980), formovaním výtvarného názoru a zrelou tvorbou uplynulých desaťročí (2001 – 2016), vyznačujúcou sa dominanciou maľby. Predstaví premeny svojráznej individuálnej mytológie Imreho Buktu v čase a priestore. Tie zahŕňajú jednak jeho privátne tiché protesty namierené proti totalitnému režimu popierajúceho individualitu jednotlivca a kritické pohľady na devalváciu hodnôt v súčasnej posttotalitnej spoločnosti. Všetko sa odohráva v symptomatických situáciách v mikrosvete dediny, ktorej obyvatelia sú konkrétne osoby – zároveň reprezentujú metaforický model spoločnosti.